

عنوان مقاله:

مصادیق طلاق به اختیار زوجه در فقه اسلامی، حقوق مصر و ایران

محل انتشار:

پژوهش نامه حقوق اسلامی، دوره 21، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سیدمصطفی سعادت مصطفوی - دانشیار و مدیر گروه حقوق خصوصی دانشکده معارف اسلامی و حقوق دانشگاه امام صادق (علیه السلام)، تهران، ایران.

سیدسعید هاشمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معارف اسلامی و حقوق خصوصی دانشگاه امام صادق (ع)

بهنام امیدی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در فقه اسلامی، حقوق مصر و حقوق ایران حق طلاق تنها در اختیار زوج است. روشن است این انحصار ممکن است با سوءاستفاده زوج از این حق، موجب تضییع حقوق زوجه شود. در این مقاله تحلیلی توصیفی نشان دادیم قانون گذاران سیستم های حقوقی مذکور در مقام حمایت از زوجه، ابتدا سعی در تعدیل حق طلاق از طریق تراضی زوجین در قالب دو نهاد توکیل و تفویض می کنند. توکیل حق طلاق به زوجه در هر سه نظام حقوقی مورد پذیرش است، اما نهاد تفویض در حقوق ایران شناخته شده نیست و تنها در فقه عامه، حقوق مصر و قول اقلیت فقیهان امامی مقبول نظر افتاده است. مهمترین تفاوت تفویض و توکیل آن است که زوجه مفوضه الیه، مالک مطلق العنان طلاق خویشتن است، ولی زوجه وکیله تنها به عنوان نایب زوج و در محدوده نیابت است که طلاق را در اختیار دارد. النهایه تراضی زوجین در همه موارد راهگشا نیست و لازم است قانون گذاران در شرایط استثنائی خاصی مانند استنکاف یا عجز از انفاق به زوجه، عسر و حرج زوجه در دوام زوجیت و غیبت زوج مستقیماً با حکم به طلاق، به تسریح زوجه از قید نکاح بپردازند.

کلمات کلیدی:

طلاق به اختیار زوجه، وکالت در طلاق، تفویض، طلاق به حکم قانون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1044517>

